

Дві хатини

Тетяна Булат

Вечірня Зоря тихо з неба спустилась,
Заснуло село, лише трави не сплять.
І хмари малі в піднебессі вмостились,
І листям дерева нічні шелестять.

Спустилась Зоря, посміхнулась лукаво,
І вітер-пустун вмить швиденько затих.
Маленькі Зірки притулились ласкаво,
А Місяць старий побурчав і приліг.

- Історію цю я давненько вже знаю,
Про те, що по той бік малої ріки,
Дві хати стоїть, ген аж за небокраєм.
Стоять вони там тисячі вже років.

В одній із хатин проживає Кохання,
А в другій – Достаток і Гроші живуть.
Щодня над хатинами ясне світання,
Щодня до хатин різні люди пливуть.

Спинилась Зоря, подивилась направо,
Махнула рукою: — Там хати оті.
Й два друга дізнались про це. Дуже жваво
Плигнули в човни і пішли по воді.

Як вийшли на берег, одразу спинились.
- В ту хату піду, де Достаток завжди! -
Промовив один, — Щоби мрії здійснились
Обрав я хатину й піду ось туди,-
Змахнув в бік хатини з Достатком й Грошима.
А другий кричав йому в слід: — Не іди!
За Гроші не купиш кохану дівчину,
Від того Багатства діждешся біди!

- Та що ти там тямиш? Багатство - це сила! —
Кричав перший друг і уперто ішов.
Достаток і Гроші його спокусили

І думав, що щастя в житті він знайшов.

На березі річки один залишився,
Без сумніву знає в який піде кров —
В хатину, де тин квіточками покрився,
В оселю, де господарює Любов!

Зайшов. Озирнувся – краса неозора,
Дерева у цвіті, ліси і поля,
За двориком синє розкинулось море
Й дівчина стоїть на кормі корабля.

І стежки із двору ведуть в усі боки,
Впираються стежки у різні хати.
Там хата із щастям, з сумлінням високим,
З радістю, з успіхом, з миром святим!

Красуня підходить назустріч хлопчині
Й одразу омела навкруг розцвіла.
- *Господня воля вела до хатини*
Тебе, милий друже, — і руку дала.

Тут висновки тільки єдині можливі:
(Не буду робити великих промов) —
Не Гроші й Достаток настільки важливі,
Як щира і ніжна, Всесвітня Любов!

Як буде кохання, то буде і радість,
І гроші родина надбає свої,
У щасті і злагоді піде у старість
Й полине душа до тієї Зорі!

Зоря зупинилась. Зітхнула щасливо...
- *Пора вже, світає і день новий знов.*
Поки вибирати Людині можливо,
Поки пануватиме в світі любов!